

Велиш, Дачићу, да Срби у енклавама одавно знају како нису саставни део Србије?!

Саставни нису, није Србија раставна, већ су суштина, чвориште нашег корења, пупчаника, прве стопе и последњег удаха- све то у једном, сплетено баш тамо где ће Србија довека бити нераставна, но шта ви о енклавама знате?!

Нису Гораждевац, Ораховац, Грачаница, Велика Хоча... гета у које је сатерани Србље, већ делови раја из којих нико Србију прогнати не може!

Знаш ли, Дачићу, како је дивно зором стићи у Велику Хочу а она не спава- сабрала се читава у порти цркве, крај оца Миленка, па колко је гласа у њој пева "Удаде се, Јагодо...", а песма бије о Шар- планину па ко талас преплави читаву Метохију, надођу од поноса, пркоса и радости Призренска и Пећка бистрица, раседла се Дрим, пропне и зарже ко вранац цара Душана!

Не знаш, да ишта знаш, да си кад озорио у Големој Очи будан би сањао та благословена јутра довека!

Знаш, питах оца Миленка једаред: "Колико вас је у Хочи, оче", а он погледа преко мене, претрча погледом читав метох немањићи па каза: "Много, сине, много! Нешто над земљом, много више под њом, али много! Све је то живо српство, сине, васкрсло и ми који се радујемо васкрсењу...!"

Јеси ли када стао пред остатнке виновода што је од Хоче водио до царског двора у Призрену?

Јеси ли кад био на литургији у рушевинама манастира у Зочишту (обновљен је, Богу хвала)?

Јеси ли се кад запитао зашто се зове Голема Оча, Дачићу?

Голема Оча- много отаца, свештеника и монаха!

